

Voor één keer gaat de poort open

Het Glorieuxpark aan de Geldropseweg was het afgelopen weekend een van de acht Eindhovense locaties die bezocht konden worden tijdens de jaarlijkse Open Monumentendag.

Geert van Eiken

Eindhoven

Veel Eindhovenaren kennen alleen De Burgh, het kasteeltje met gracht dat de textielfabrikant Norbertus Cornelius Maria Smits van Oyen in 1912 liet bouwen om er met zijn gezin te gaan wonen. Als architect had hij Jos Cuypers aangehouden, familie van Pierre Cuypers, in Eindhoven bekend van de Catharinakerk. Eerder had Smits van Oyen er een 600 jaar oude burcht laten slopen. „In de jaren dertig trok hij zich terug in Zuid-Frankrijk, waar hij ook landgoederen bezat”, vertelt Maarten van Schijndel, vrijwilliger bij het park. Samen met directeur woondiensten Marijn van den Dool verzorgt hij de rondleiding voor twintig bezoekers over het twaalf hectare grote landgoed tussen de Geldropseweg, Piuslaan en Petrus Dondersstraat.

In 1936 kocht de Congregatie van de Zusters van Barmhertigheid

het landgoed en gebruikten het als nazorgverblijf voor psychiatrische patiënten die terugkeerden in de maatschappij. „Op verzoek van de overvolle psychiatrische instellingen Voorburg en Coudewater waren zij vanuit het Zuid-Belgische Ronse met paard en wagen naar Eindhoven gekomen”, weet Van den Dool te vertellen. „Zij maakten er een zelfvoorzienende gemeenschap van, compleet met moestuin. De patiënten hielpen mee in het huishouden en de tuin. Dat duurde tot 1967, toen andere instellingen de zorg overnamen.” Vanaf begin jaren 80 hadden de

bejaarde zusters zelf zorg nodig en al snel kwamen nonnen van elders om hier hun oude dag te slijten.

Na verloop van tijd slonk hun aantal en werd het landgoed ook toegankelijk voor anderen die zorg nodig hebben. Nu zijn er verschillende kleinschalige zorgseenheden, ieder met een eigen kenmerk. De een voor bewoners met een Indische achtergrond, de ander op an-

▲ De rondleiding op het Glorieuxpark, dat normaal afgesloten is. FOTO: CEES DEN DEKKER

troposofische grondslag. Elders wonen mensen met een lichamelijke of verstandelijke beperking en ouderen met dementie. In het kasteeltje zetelt nu het kantoor van de stichting Kerkelijke Instelling Erfgoed Glorieux en er wonen nog enkele nonnen. Het park kent een aantal zichtlijnen vanuit het kasteeltje, zodat het zicht over de grote vijver honderden meters ver

rijkt. Die blijven intact, ook als de gemeente een vergunning verleent voor de bouw van een schuur als onderkomen voor vrijwilligers.

In tegenstelling tot landgoederen als De Grote Beek en Eckardal is het Glorieuxpark niet vrij toegankelijk. Bewoners ontvangen er bezoek en de voormalige kapel is in gebruik als conferentieoord.

Ook de Witte Hoeve, die Smits van Oyen in gebruik had als koets-huis en garage, wordt verhuurd voor vergaderingen. Maar zomaar een wandeling zit er niet in, om bewoners hun rust te kunnen garanderen. Mensen die echt nieuwsgierig zijn, kunnen zich wellicht aanmelden als vrijwilliger voor de moestuin. Want die is er nog steeds.